

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 294 ■ 18 Ağustos 2007 ■ 1 YTL

Ankara susuzluktan kınıyor

BU ADAMI DURDURALIM

Zehirli suyu içiremezler

Küresel ısınma sonucu dünyadaki temiz su kaynakları hızla azalıyor. Dünyanın bazı yerlerinde yağış görülüyor, bazı bölgelerinde seller var.

Kuraklık yaygınlaşıyor. 1880'den bu yana dünyanın en sıcak yazında Türkiye'de de su buharlaşıyor.

Ancak Ankara'da olan-

ların sorumlusu Melih Gökçek'tir. Hem özel taşımacılığı ve kirliliği enerjisi politikalarını savunarak küresel ısınmayı körüklediği için hem de geliyorum diyen susuzluğa karşı hiçbir önlem almadığından.

Ankara halkı günlerdir susuz. 25 yıl boyunca elden geçirilmemiş ana su boruları patladı ve

tonlarca temiz su sokağa döküldü. Bu susuzlukta kimi bölgeleri seller bastı.

Görüldü ki artan belediye gelirlerine rağmen şehrin alt yapısına hiçbir yatırım yapılmamış.

Melih Gökçek, belediye hizmetlerini özelleştirdi, şehri büyük şirketlerin çıkarları doğrultusunda

yönetti.

Ankara'da barajlardaki su hızla bitiyor. Gökçek'in çözümü ise sorun kadar ölümcül: Kızılırmak suyu.

Lağım ve sanayi atıklarıyla karışmış, insan sağlığına uygun olmayan zehirli Kızılırmak suyu 250 milyon dolara getirilecek.

Sarılık ve tifo başta olmak üzere salgın hastalık tehlikesi şimdiden kapıdayken bu zehirli su Ankaralıların hayatını tehdit edecek.

Ankara'yı susuz bırakan Gökçek, bu suyu Ankaralılara içiremez.

Derhal istifa etmeli ve Ankaralıların yakasından düşmelidir.

Cumhurbaşkanını kim belirleyecek?

1. Azınlık
2. Çoğunluk
3. Ordu

Seçimler bitti, azınlığın çoğunluk üzerindeki tehditleri bitmedi.

Generaller, MHP'liler ve DSP'liler tehdit yağdırmaya devam ediyorlar. Bu ülkede yaşayanların çoğunluğunun iradesine bu azınlık aldırıyor.

Giderek küçülen güçleri ile çoğunluğu baskı altına almaya çalışıyorlar.

Bütün bu tehditlere rağmen AKP'nin adayı Abdullah Gül'ün seçilmesi büyük olasılık. Eşi türbanlı bir cumhurbaşkanı işe başlayacak. Azınlığın nasıl tepki vereceğini göreceğiz.

Oysa asıl sorun Abdullah Gül'ün eşinin türbanı değil. Gül'ün şeriatçı olmadığı açık. Onun asıl özelliği partisi gibi yeni liberalizmi savunuyor olması.

Bundan sonra parlamento ve cumhurbaşkanı uyum içinde yeni liberal politikaları hayata geçirecekler. Süreç hızlanacak.

Asıl karşı çıkılması gereken nokta burası. Oysa muhalefetin kendisi de yeni liberal politikaları savunduğu için AKP'nin ve Abdullah Gül'ün yeni liberalliği söz konusu edilmiyor.

AKP'ye gerçek muhalefet yeni liberal politikalara direniş çevresinde örgütlenmek zorunda. Ancak o takdirde AKP'nin yüzde 47'lik desteği bozulabilir, AKP'ye oy veren emekçiler yeniden sol politikalara kazanılabilir.

24-25-26
Ağustos

Sarıyer
Mehmet Akif
Piknik Alanı

İrkçiliğe ve Milliyetçiliğe DurDe!

KEG, DurDe ve BAK BARIŞAROCK'DA

8 Aralık Ankara

Kamu emekçileri toplu görüşme masasında

Kamu emekçileri sendikalarıyla hükümet arasındaki toplu görüşmeler 15 Ağustos'ta başladı. Yetki sahibi T. Kamu-Sen görüşmeleri yürütecek, Memur-Sen ve KESK temsilcileri de görüşmelere katılacak.

KESK, toplu görüşmelerin iflas ettiğini belirterek hükümeti toplu sözleşme yapmaya çağırdı. Kamu emekçileri sendikaları hükümete sadece görüş bildirebiliyor, ücret, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve sosyal haklar konusunda yasal olarak yaptırım gücüne sahip değiller.

Toplu görüşmelerin ilk gününden itibaren sokağa çıkacak KESK'in Danışma Meclisi üyeleri 27-29 Ağustos tarihlerinde İstanbul'dan Ankara'ya yürüyecek. "İnsanca yaşam için toplu sözleşmeye yürüyoruz" başlıklı yürüyüş toplu görüşmelerin son oturumuna denk düşüyor.

DurDe herkesi Hrant'ın katillerinin mahkemesine çağırıyor

Hrant Dink cinayeti davasının ikinci duruşması 1 Ekim'de görüşülecek.

Kuvay-ı Milliye Derneği'ne dönük operasyonun arkası, gelmedi. BBP ve paramiliter uzantısı Nizam-ı Alem Ocaklarına dönük hiçbir şey yapılmadı. Dink cinayetinin karartılan delilleri bir türlü açığa çıkarılmadı.

İrkçılığa ve milliyetçiliğe DurDe Girişimi, herkesi 1 Ekim'deki duruşmada Dink ailesinin yanında olmaya, adalet istemeye çağırıyor.

THY işçileri greve evet dedi

Türk Hava Yolları yönetimi ile Hava-İş sendikası arasındaki toplu sözleşme görüşmelerindeki uzlaşmazlık sonucu 4 gün süren grev oylamasına 12.345 çalışan katıldı. Yüzde 99'luk katılımı gerçekleştiren oylamada 6778 işçi greve evet oyu kullanırken 5567 işçi hayır oyu kullandı. THY'nin karşı propagandasına rağmen grev kararının çıkmasını 60 gün içinde işçiler greve çıkabilecek.

THY yönetimi lokavt, yani işçilerin topluca işten uzaklaştırılması tehdidini sürdürüyor. 2006 yılının ilk dokuz ayında 132 milyon YTL net kar elde eden THY çalışanların ücret artışı talebini düşmanlıkla karşıyor.

THY işçilerini karşısındaki diğer bir tehdit hükümetin yasaklama kararı alması. Son 20 yılda yeni liberal hükümetler onlara grevi kamu güvenliği ve çıkarlarını gerekçe göstererek yasakladı.

Tayyip Erdoğan başta THY yönetimini suçlasa da AKP sözcüleri grevin Türkiye için bir yıkım olacağını anlatmaya başladı.

Hava-İş sendikası lokavt ve yasaklama tehditlerine karşı kararlı bir duruş sergiliyor. Hava-İş Sendikası Başkanı Atılav Ayçin "grevi engellerseniz,

iş yavaşlatırız, tümuçuşlar gecikir" açıklamasını yaptı. Uçuş güvenliğine tehdit eden uzun çalışma saatlerine ve düşük ücrete mahkum edilmek istenen THY işçilerinin mücadelesi başta kamu sektörü olmak üzere tüm işçileri yakından ilgilendiriyor. THY işçileri kazanırsa vahşi sömürüye

maruz bırakılan işçilere örnek olacak.

Grev yasağı ve lokavtı engellemenin yolu THY işçilerinin kararlılığı kadar dayanışmadan geçiyor. THY işçileriyle dayanışma sefalet ve mezarda emekliliğe mahkum edilen işçi sınıfının mücadelesinin de önünü açacaktır.

Ankara'da susuzluğa karşı sokak gösterileri:

Gökçek için sonun başlangıcı

Ankara'yı susuz bırakan Melih Gökçek'e karşı isyan büyüyor.

8 Ağustos'ta 2 günlük su kesintisi politikası sonucu temiz su sağlayan iki ana borudan biri patlamış, Ankaralıların bir bölümü 6 gün, bir bölümü 10 gün susuz kalmıştı. Bu satırların yazıldığı saatlerde hala birçok semtte su yok, halk perişan.

8 Ağustos akşamı evleri, işyerleri su ve çamur altında kalan Demetevler semtinde yaşayan 1500 Ankaralı, "Gökçek istifa" sloganlarıyla tepkisini göstermişti.

12 Ağustos'ta 10 gündür su alamayan Mamak'ın Ege, General Zeki Doğan ve Tuzluçayır mahallelerinde yüzlerce Ankaralı sokağa çıktı. Natoyolu Caddesi göstericiler tarafından kapatıldı.

Ankara halkının öfkesi aslında şehrin tüm sokaklarında. Bidonlarla uzayıp giden kuyukların bulunduğu her yer birer açık hava toplantısı.

Kendiliğinden hareket büyüyecek

Öfke, Melih Gökçek'in açıklamaları ve şehirdeki uygulamalarla artarak büyüyor. Gökçek, kendisine karşı olanları 'ateist' ve 'solcu' olmakla itham ediyor.

Zehirli Kızılırmak suyunu tek çözüm olarak sunuyor. İstifası

isteyenleri TV ekranlarında 'şerefsiz' ilan ediyor.

Melih Gökçek, hakaret ettikçe, küresel ısınmanın ve su sorununun boyutları açıkça görüldükçe, kendilerinin hiçe sayıldığı para babalarının borusunun öttüğü açığa çıktıkça tepkinin büyümesi kaçınılmaz.

13 yıldır yeni-liberal politikalarıyla Ankara'yı yaşanmaz bir yere

dönüştüren Gökçek'in sonu kendiliğinden eylemlerle başlatıldı.

Gökçek'e karşı alternatif yaratmak

8 Aralık'ta Ankara'da gerçekleştirilecek 'Küresel Isınmaya karşı Küresel Eylem' mitingi mağdur çoğunluğun hep birlikte sesini yükselteceği ilk buluşma olacak.

Ankara'nın su sorunu her şeyin piyasa tarafından belirlenmesini savunan Gökçek gibi yeni-liberaler tarafından çözülemez.

2009'da gerçekleştirilecek yerel seçimlerinde hem Melih Gökçek'e hem de Çankaya Belediye Başkanı Muzaffer Özdemir gibi dostlarına karşı alternatifin yaratılması günün görevi.

Ya geri kalan?

Küresel ısınmanın kaçınılmaz sonucu olan susuzluk Ankara'da Gökçek tarafından bir rezalet boyutuna çekilse de hem dünya hem Türkiye için güncel bir tehdit.

İstanbul, İzmir ve Bursa, Ankara'yı takip ediyor. Barajlardaki su buharlaşırken yağışın ne zaman geleceği belli değil. Önümüzdeki yazın daha

sıcak olacağı şimdiden öngörülebilir.

Öte yandan su kaynakları hızla özel şirketlerin eline geçiyor. AKP'nin 'akarsuları özelleştireceğiz' açıklaması bu tabloya eklenince suyun parasızlaştırılması ve adil paylaşımı için geniş kesimleri buluşturacak bir kampanya tüm Türkiye'de inşa edilmek zorunda. KEG, Ankara'da sürdürdüğü kampanyayı her yere yaymaya hazırlanıyor.

Tekstil işçileri 10 Eylül'de grevde

10 bin tekstil işçisini kapsayan, Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasının Nisan'dan bu yana sürdürdüğü toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlandı. 1 ayda uzlaşma sağlanamazsa işçiler 10 Eylül'de greve çıkıyor.

Aralarında Kordsa, Yünsa, Altın yıldız ve Vakko'nun da olduğu 11 işyerine grev kararları tebliğ ediliyor.

100 günü aşkın bir zamandır süren, Milli Savunma Bakanlığı ve ANT'de çalışan 27 bin işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmelerinde uyuşmazlık sürüyor.

Telekom'da çalışan 26 bin işçi de aynı durumda.

Sendikalar birlikte davranmayı tartışıyor.

Başka bir enerji mümkün!

Başka Munzur yok!

Yüzlerce Dersimli üzerine 8 baraj yapılacak istenen Munzur Çayına yürüdü. "Başka bir enerji mümkün, Başka bir Munzur yok!" başlıklı yürüyüşün ardından Tunceli Dernekleri Federasyonu tarafından bir basın açıklaması yapıldı. 8 baraj projesinin doğal bir koruma alanı olan Munzur Vadisi'ndeki bitki ve canlı türlerini yok oluşturma riskini vurgulayan Dersimliler buna izin vermeyeceklerini söylediler.

Şimdilik 1 baraj elektrik üretiyor, ikincisi tamamlanmak üzere. 6 barajda faaliyete geçirildiği taktirde Munzur Vadisi talan edilmiş olacak.

İrkçılığa günde 400 tık

DurDe'nin web sitesine bugüne kadar 37.000'den fazla ziyaret gerçekleşti.

Temmuz ayında günde ortalama 81 kişi giriş yaptı. Ortalama 400'ün üzerinde sayfa tıklanıyor.

DurDe'nin Google haberleşme listesine kayıtlı olanların sayısı da 1058'e ulaştı.

www.durde.org

sosyalist işçi

Cumhurbaşkanlığı

Uzlaşma nedir?

Cumhurbaşkanlığı seçimleri Genelkurmay Başkanlığı, hala cumhurbaşkanlığına devam eden ve yerini hiç bir biçimde bir başkasına devretmeye niyeti olmayan Ahmet Necdet Sezer, YÖK ve YÖK'ün seçtiği rektörler, Atatürkçü Düşünce Derneği, Cumhuriyet gazetesi, CHP ve MHP tarafından bir krize dönüştürülmüştü. Ard arda tehdit konuşmaları yapıldı. Genelkurmay 27 Nisan geceyarısı bir muhtıra yayınladı.

Temel argüman AKP'nin parlamentoda haksız bir biçimde büyük bir çoğunluğa sahip olmasıydı ve bu nedenle diğer güçlerle uzlaşmak zorunda olduğuydu.

Bu sürecin sonunda seçimlere gidildi ve AKP oyların yaklaşık yarısını aldı. Yani Türkiye'de yaşayan her iki kişiden birisi AKP'ye destek verdi. Yani kriz yaratmaya çalışanların temel argümanı çöktü. AKP bu kez parlamentoya yeterli temsil yeteneği ile gelmişti.

Ne var ki yurtsever, milliyetçi, vatansever cephe gene "uzlaşma" istiyor. AKP'nin çoğunluğunu tanınamaya çalışıyor. Gene tehditler başladı.

Yurtsever, milliyetçi, vatansever cephe aslında uzlaşma değil itaat istiyor. Kendisine yani devletin gerçek sahiplerine itaat istiyor. Çoğunluğun azınlığa, yani kendilerine itaat etmesini, çizmeyi aşmamasını istiyor. AKP hükümet kurabilir, AKPliler başbakan ve dışişleri bakanı olabilirler, ama o kadar. Bunlarla sadece kendilerini devletin gerçek sahibi olarak görenlere hizmet ederler ve devletin gerçek sahipleri istedikleri vakit darbe yapar ve onları devirir. Halkın oyu kendilerini devletin gerçek sahibi olarak görenler için önemsiz ve anlamsızdır.

Bugün de AKP'nin adayına geçit vermeyeceklerini ilan ediyorlar. Oyların yarısını hiç düşünmüyorlar. AKP saflarında buldukları eski bir faşisti sadece 'bu bakanın eşi türban takmıyor' diye destekleyeceklerini ilan ediyorlar.

AKP 27 Nisan'da verdiği cevabı bugün yeniledi. Abdullah Gül gene AKP'nin cumhurbaşkanı adayı. Bakalım AKP'den başka aday çıkacak mı? Göreceğiz.

AKP Türk sermaye sınıfının partisi. Yeni liberal politikaların uygulayıcısı. Önemi burada. Bu nitelikleri ile aslında uzlaşmaya, krizleri yatıştırma aday bir örgüt. Ama buna rağmen Gül'ün gene de aday olması bu partinin doğal refleksinden çok Türkiye nüfusunun çoğunluğunun Gül'ü istemesinden kaynaklanıyor.

Şimdi AKP kartını oynadı. Sırada CHP ve MHP değil, Genelkurmay var.

Su sorunu

Türkiye Kyoto'yu imzalamalı

Ankara susuzluktan kırılıyor. Küresel ısınmaya karşı çıkanlar bu tehlikeye yıllardır işaret edenler susuzluğun gelmekte olduğunu sürekli olarak vurguladılar.

Şimdi Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek sorunu küresel ısınma gibi göstermeye çalışıyor. Sorun elbette küresel ısınma. Ama belediye bu sorunu görerek zamanında gerekli tedbirleri almalıydı. Oysa tam tersi oldu. Melih Gökçek nasıl daha fazla talan ederim diye düşünmekten tedbir almayı düşünmedi.

Şimdi Ankara'nın kimi semtleri 10 gündür susuz. Sorun yarın öbür gün çözülmeyecek. Sıkıntı daha uzun süre derinleşerek devam edecek. Belediye gerekli tedbirleri almalı. Melih Gökçek Ankara'yı bir an önce terk etmeli.

Ancak asıl sorunu çözmek için de adım atılmalı. Türkiye Kyoto anlaşmasını imzalamalı ve karbondioksit salınımını sınırlamalı.

Bu talebi güçlü bir biçimde dile getirmek için 8 Aralık'ta Ankara'dayız.

Örgüt, solcular, dinazorlar ve hareket

Doğan TARKAN

2002 yılında 1 Aralık gösterisinin hazırlıkları sürüyordu. Bütün sol o süreçte seçimlere kitlenmişti. Büyük beklentiler vardı. DSİP ise aynı süreçte savaşa karşı kampanya örgütliyordu. DSİP üyelerinin kurduğu Savaşa Hayır Platformu, 167 örgütü biraraya getirerek, 1 Aralık'ta ki ilk savaş karşıtı gösterinin çağrısını yapmıştı.

O günlerde televizyonda yapılan bir açığoturma katılan DSİP üyeleri 1 Aralık gösterisinin çok meşru olduğunu isteyen herkesin gösteriye katılabileceğini anlatıyordu. Aynı açık oturuma gelen Türkiye'nin mağdur sol örgütlerinden birisinin en önde gelen yöneticilerinden birisi ise savaşa karşıtı gösteriye örgütlü olanların gelmesi gerektiğini savunuyordu ve DSİP'lileri örgütsüzlüğü savunmakla suçluyordu.

Aynı örgütün gençleri 1 Aralık'tan 6-7 gün önce İstiklal Caddesi'nde "örgütlü" bir yürüyüş düzenlemiş, Taksim'e çıkmak istemiş ve polis tarafından dağıtılmıştı. Yürüyüşe 40 kişi katılmıştı. 40 kişi ama "örgütlü" 40 kişi. Televizyonlar ise bu 40 kişinin nasıl dağıtıldığını uzun uzun göstermişler ve adeta '1 Aralık'a katılmayın' demişlerdi.

Savaş karşıtı hareket daha sonra kendisine yeni formlar buldu. Savaşa Hayır Platformu, 1 Aralık gösterisini düzenleyen 167 örgütlerle birlikte Irak'ta Savaşa Hayır Platformu oldu. Ancak bu Platform'da da sürekli aynı sorunlar yaşandı.

Solcular için önemli olan savaşı durdurmak değil, kendi örgütlerinin bu vesile ile propagandasını yapmaktır. Örgütlerinin bayraklarını

göstermekti. Küçük, ama gerçekten çok küçük güçleri ile hepsi bunu yaptı. One çıkabilmek için birbirleriyle kavga ettiler.

Savaşa Hayır Platformu yukarıda bahsettiğim örgütün kortejlerinin defalarca "faşizme karşı omuz omuza" sloganıyla saldırısına maruz kaldı.

Sonunda savaş karşıtı hareket için çok keskin bir biçimde bölündü. Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu kuruldu.

DSİP üyeleri bu koalisyonunda yer aldı ve solcuların kızgın bakışları altında BAK kortejleri yeni bir anlayışı, yeni bir hareketi inşa etmeye başladı.

Bireyler BAK kortejlerine katılmaktan çekinmiyorlardı. Çekinmiyorlardı, çünkü bir yandan BAK kortejleri bütün yapıları ile buna açıktı, diğer yandan da bireylere güven veriyordu.

Eski sol tarafından BAK sürekli olarak eleştirildi. Bütün bu eleştirileri kısaca "light" olmakla özetleyebiliriz.

Light olmak, sıraya girmeden yürümekten, başta onbaşlar olmadan yürümekten, renkli ve yeni sloganlar atmaktan, genç, çok genç ve ağırlıklı olarak kadın olmaktan kaynaklanıyordu.

BAK kortejleri bir yürüyüşün başında kaç kişiye bittiğinde bunun iki katına çıkmaktaydı. Çünkü yol boyu gösteriye gelen yüzlerce, binlerce savaş karşıtı için yürünebilecek tek kortej oluyordu.

BAK'ın ardından Küresel Eylem Grubu da aynı tarzı tutturdu. Sağlık yasasına karşı, üniversite öğrencilerinin medikoları için, eşcinsel ve transseksüellerin hakları için, öğrencilerin ulaşım hakkı için, nükleer santral-

ların durdurulması için, küresel ısınmaya karşı kampanyalar düzenleyen KEG bütün bu kampanyaların gösterilerine büyük katılımlar sağladı.

İlk küresel ısınma gösterisine bin kişi katıldı. 3. gösteriye 15 bin kişi katıldı. Bunun 10 bini KEG dövizleri taşıyarak yürüdü. Şimdi KEG daha büyük bir gösteri düzenlemeye çalışıyor.

KEG, BAK gibi sadece protesto için değil, sadece kendisini göstermek için değil, kazanmak, değiştirmek için sokağa çıkıyor. Bir eylemini diğerine bağlıyor, farklı mücadeleleri birleştiriyor.

KEG şimdi de Ankara'da su için kampanya yapıyor.

BAK ve KEG aktivistleri, 22 Temmuz seçimlerinde Baskın Oran ve kısmen de Ufuk Uras kampanyasına her zamanki tutumları ile katıldılar.

Baskın Oran kampanyasında BAK ve KEG aktivistlerinin ne denli merkezi bir rol oynadığını söylemek gerekmez.

Ufuk Uras kampanyasında ise kampanyanın bütününde olmasa da BAK ve KEG aktivistleri kısmen önemli bir rol oynadılar. 1,5 ayda 300 bin bildiri dağıttılar.

Ama şimdi Ufuk Uras ve daha çok da Baskın Oran kampanyası solun eleştirisi yağmuru altında. Eskimiş sol bu seçim kampanyalarını örgütsüz solcuların yaptığını asıl önemli olanın örgütlü olmak olduğunu anlatıp

Biz, DSİP'de örgütlü olan sosyalistler yeni hareketten yanayız. Onunla birlikte yürümekte kararlıyız

duruyor.

Oysa, bu örgütlü denen solun seçimlerde varlığı hemen hemen yoktu. Sadece bir küçük kitle partisi olan ÖDP'nin Ufuk Uras kampanyasında varlığını silik olarak görmek mümkündür.

Baskın Oran kampanyasında ise örgütlü sol ortada hiç yoktu.

Örgütlü solun kimi adaylarının aldığı oy ise bu örgütlerin gücünü açıkça gösteriyor.

Fakat burada asıl önemli olan solun var olup olmaması değil. Önemli olan solun örgüt kavramını nasıl sadece kendisi ile fetişleştirmiş olması.

Sol, BAK ya da KEG'i örgüt olarak görmüyor. BarışaRock'ı düzenleyen bir örgütlenmenin farkına varamıyor.

Baskın Oran kampanyasında ilçe ilçe kurulan örgütlenmeyi örgütlenme olarak kabul etmiyor. Bu örgütlenmelerin devam etme kararını anlayamıyor.

Eskimiş sol sadece parti bayraklarını yukarı, daha daha yukarı kaldıran, 1960'lardan veya 70'lerden kalan sloganları huşu ile atan, 3 ya da 5'erli sıralar halinde yürümeyi erdem olarak gören, mutlaka bir merkez komitesine ve yasal bir örgütlenme ise parti meclisine sahip örgütlenmeleri örgüt olarak görür.

Oysa, eskimiş sol ne derse desin, yeni bir hareket inadına yükseliyor, geliyor. Giderek hakim hale geliyor. Sol ne derse desin bu yeni hareket kendi yolundan yürüyor ve kendisine yeni bir politik oluşum kuruyor.

Biz, DSİP'de örgütlü olan sosyalistler yeni hareketten yanayız. Onunla birlikte yürümekte kararlıyız.

Yeni sol ve emek-sermaye çelişkisi

Sınıftan kaçış mı?

Ufuk Uras ve Baskın Oran kampanyaları geleneksel sol muhalifleri tarafından sınıftan kaçmakla itham ediliyor. Her iki kampanyada işçi sınıfının sorunlarına kendini dayandırmamış. Emekçilerin taleplerine yer verilmemiş. Emek-sermaye çelişkisi reddedilmiş.

Eşcinsellerin, azınlıkların, başörtülü kadınların, seks işçilerinin haklarını savunmak emek-sermaye çelişkisini reddetmek midir? İşçi sınıfının talepleri ücretlerin ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi, sendika hakkı, işyeri sorunlarıyla mı sınırlıdır? Burjuva demokrasininin sınırlarının genişletilmesini savunmak sistemle uzlaşmak mıdır?

İşçiler ve siyasal bilinç

Kapitalist toplum, sermayenin ücretli emek üzerindeki sömürüsüne dayanır. Kapitalist sınıfının varlık koşulu işçi sınıfı üzerindeki egemenliğinin devamını sağlamaktır. Devlet, kapitalist sınıfın iktidarını ayakta tutan temel araç olsa da asıl araç ideolojik egemenliktir.

Kapitalizm ırkçılık, anti-semitizm, cinsiyetçilik ve homofobiyle işçi sınıfını böler. Yahudi düşmanlığı, homofobi, kadınların ezilmişliği binlerce yıllık bir tarihe dayansa da kapitalizm tarafından devralınır kullanılır.

Bir işçi çoğu zaman kendisini sömürülen sınıfın parçası olarak değil, bir ulusun, bir cinsin ya da bir ırkın üyesi olarak görür. İşçilerin kendilerini kapitalizmi yıkma gücüne sahip bir sınıfın üyesi olarak görmeleri ve bu sayede devrimci bir eyleme yönelmeleri, kendileri dışındaki ezilenlerin talep-lerine sahiplenmelerinden geçer.

"İşçiler, *hangi sınıfı* etkilediğini gözetmeksizin zorbalığın, baskının, şiddetin ve kötü muamelelerin her türüsüne cevap vermek üzerine eğitilmedikçe - üstelik, herhangi bir bakış açısıyla değil, sosyalist bakış açısıyla cevap vermek üzere eğitilmedikçe - işçi sınıfı bilinci gerçek bir siyasal bilinç olamaz." (Ne Yapmalı? Lenin, 1902)

Demokrasi mücadelesi

Ezilenlerin mücadelesi demokratik bir karakter taşır, demokrasi mücadelesiyse, sosyalizm mücadelesinin bir parçasıdır.

Burjuva demokrasininin sınırlarını genişletmek, devlet baskısını geriletmek, yasalarda yazılı olan hakları gerçek yaşamda işler kılmak işçi sınıfı mücadelesinin önünü açar. Burjuva demokrasisini toptan reddetmek, örneğin darbe koşullarıyla parlamenter demokrasiyi aynı kaba koymak büyük bir körlüktür.

Gerçek bir demokrasi, mevcut demokratik kazanımların savunulmasından ve geliştirilmesinden doğar.

İşçilerin gündemi

İşçi sınıfı, bizleri liberallikle suçlayanların sandığı gibi sadece kendi sorunlarıyla mı ilgilenmektedir? 22 Temmuz seçimleri bunun hiç de böyle olmadığını gösterdi. İşçilerin gündemi darbedir, başörtüsü sorunudur, küresel ısınmadır, savaştır. Kendi haklarının çoğu küresel olan sorunlarda düğümlendiğini gören emekçiler, dünyadaki tüm kardeşleri gibi tavır almaktalar. Sosyalistler, bu yüzden 'sınıfa' soyut bir bağlılık yerine daima onun örgütlenmesinin ve mücadelesinin önünü açmaya çalışıyorlar.

Volkan Akyıldırım

Nasıl devam edeceğiz?

22 Temmuz seçimlerinin sol açısından tek parlak sonucu İstanbul'un iki bağımsız adayı, Ufuk Uras ve Baskın Oran kampanyalarıydı. Bu iki adayın kampanyalarını toplam 110 bin oy alırken bütün ülke çapında bir etki yarattı. Baskın Oran'a ait olan "ezberi bozmak" sloganı bütün bağımsızlara mal edildi.

Ufuk ve Baskın'ın tartışmaları seçimlerde ki en önemli sesler oldu. Çünkü

her iki adayda gerçekten "ezberi bozan" tartışmalar yürüttüler. Bu nitelikleri ile de çok sayıda aktivistin harekete geçmesine yol açtılar. Binlerce be binlerce aktivist Baskın ve Ufuk kampanyalarına katıldılar.

Ufuk Uras ÖDPLiydi. Nitekim seçimlerden sonra doğal olarak partisine döndü. Bu nedenle Ufuk Uras kampanyası Baskın Oran kampanyasından daha az sayıda bireyi aktivist olarak kendisine

çekti.

Baskın Oran kampanyasına ise 3-4 bin arası aktivistin katıldığı biliniyor.

Şimdi kampanyanın aktivistleri Ufuk Uras'tan her ay gelip seçmenlere ve aktivistlere "parlamento raporu" vermesini istiyorlar. Kampanya boyunca "başka bir meclis mümkün" dedik. Bu talep tam da bu sloganın somutlaşmış halidir. Başka bir meclis için ilk adım temsilcilerimizin gelip rapor ver-

mesidir.

Ufuk Uras'dan ikinci beklenen ise sokaktaki hareketin içinde yer alması, onun parlamento-daki sözcüsü olmasıdır. Önümüzde ki 5 ay içinde ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı DurDe Ekim ayında Hrant Dink'in katillerinin mahkemesine çağırıyor. Küresel BAK 1 Eylül'de ve 26 Ocak'ta savaşa karşı gösteriler yapıyor. KEG ise 8 Ocak'ta nükleer enerji yasasını durdurmak, Türkiye'nin Kyoto'yu imzalaması için Ankara'ya gidiyor.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarının aktivistleri bu eylemlere katılacaktır. Ama biz Ufuk Uras'ı milletvekilimiz olarak, Baskın Oran'ı ise hareketimizin adayı olarak bu eylemlerde görmek istiyoruz.

Her iki adayımızı BarışaRock'da da görmek istiyoruz.

Önümüzdeki dönemde seçim kampanyasındaki örgütlenmelerimizi koru-

Doğan Erbaş - Baskın Oran sorunu

22 Temmuz seçimlerinde DTP önce İstanbul 2. Bölgede Baskın Oran'ı aday göstermesine rağmen daha sonra DTP Parti Meclisi'nin ifadesi ile "İstanbul teşkilatının ısrarıyla" Doğan Erbaş aynı bölgeden aday olarak gösterilmiştir. DTP Parti Meclisi bu kararın yanlışlığını vurgulayarak çok olumlu bir tutum almıştır. Ne var ki solun kimi kesimleri DTP'nin

olumluluğundan çok uzak bir noktadadır. Sanki Baskın Oran bir Kürt bölgesinde, örneğin Diyarbakır'da aday olmuştur da DTP destek vermemiş gibi bir tutum gelişmiştir. DTP'nin kendi adaylarını çıkarma hakkı elbette vardır. DTP adaylarını desteklemek asıl olarak Türk solunun işidir. Baskın Oran'da durumu tamamen böyle kavradığını DTP yönetimine her fırsatta iletmiştir.

DTP oyları neden düştü?

22 Temmuz seçimlerinde diğer bir çok siyasal gücün yanı sıra DTP oyları da düştü. DTP Parti Meclisi kaybedilen oyların AKP'ye gittiğini belirtiyor.

DTP Parti Meclisi "AKP Kürt sorununda diğer partiler gibi kesin retçi konuşmadı. Zaman zaman sorunu kabul eden ve çözüm için adım atacakmış gibi söylemleri kullandı. Diğer partilerin bu konudaki katı tutumu karşısında AKP bir seçenek olarak görüldü. Sınır ötesi operasyona hemen evet dememeleri ve halkın olası bir CHP-MHP koalisyonunun Kürt halkını imhaya götüreceği süreci başlatacağı endişesi taşınmasını da buna eklersek, AKP'nin Kürt halkının önemli bir kesiminden oy almasının sebepleri ortaya çıkacaktır" demektedir.

Yani, DTP'ye göre AKP'nin Kürt politikası ve CHP-MHP koalisyonu korkusu oyların AKP'ye gitmesine

neden olmuştur.

DTP Parti Meclisi bölgedeki DTP'li yerel yönetimlerin eksikliklerinin de oy kaybına neden olduğunu vurgulamaktadır.

DTP'nin ilk gerekçesi doğrudur. AKP Kürt sorununda farklı olduğunu anlatabildiği ölçüde Kürt oylarını aldı. Diğer partileri bölgede silerken DTP'yi de epey gerilettiler.

Ne var ki asıl neden DTP'nin halkın sosyal sorunlarıyla ilgilenmemesidir. Sadece ulusal sorunun partisi olmakla, sadece kimlik politikaları ile ilerlemek mümkün değil.

zaten bu nedenle Türk solu ile kurulan ittifaklar Kürt partilerinin işine yaramamaktadır. Çünkü DTP'nin yanına katılan Türk solu asıl olarak DTP politikalarına eklenmektedir ve bu da bir işe yaramamaktadır.

Şimdiye kadar sadece Ufuk Uras

kampanyasında süreç farklı işlemiş ve bu nedenle Ufuk Uras seçilmiştir. Aynı nedenle İzmir'de Levent Tüzel seçilememiştir.

DTP'nin kendisi yanına takılacak bir Türk soluna ihtiyacı yoktur. Tam tersine Türkiye'de metropollerde Türk emekçi yığınları arasında onların sorunlarını dillendirecek bir sola ihtiyaç vardır. Ancak bu gerçekleştiği takdirde Kürt hareketi gerçek bir müttefiğe sahip olacaktır.

DSİP sayısız kereler bunu Kürt dostlarımıza anlatmıştır. Bundan sonra da anlatacaktır.

Öte yandan DTP'nin bölge belediyelerinin yetersizliği üzerine söyledikleri aslında yeterli sosyal politikalara sahip olunmaması olarak anlaşılmalıdır.

Yeni bir sol önümüzdeki dönemde mutlaka gelişecektir. Ufuk Uras ve Baskın Oran kampanyaları bunun göstergesidir.

am

malı, BAK, KEG ve DurDe ile seçim kampanyalarımızın örgütlenmeleri arasında daha güçlü ilişkiler kurmalıyız.

Buradan yürünecek yer kampanyaları devam ettirmek ama bu arada yerel seçimlere hazırlanmaktadır. Her bölgede yerel örgütlenmeler kurmak, milyon oy hedefi ile yepyeni bir kampanya başlatmaktır. Amaç ülke çapında yayılmak, küçük de olsa bir kısım belediyelerde kazanmak ve bu seçimlerden örgütlenme düzeyini yükselterek çıkarmaktır.

Şimdi 22 Temmuz öncesinden çok daha örgütlüyüz, çok daha güçlüyüz. Bir yandan kampanyalarımızı inşa edeceğiz, aktivistlerimizi çoğaltacağız, diğer yandan da yerel örgütlenmelerimizi güçlendireceğiz.

Yeni bir hareket, yeni bir çıkış, yeni bir ufuk önümüzde duruyor.

Sol neden bu denli küçük?

Sol partiler, TKP, ÖDP, EMEP ve İşçi Partisi 22 Temmuz seçimlerinde az ya da çok oy kaybetti.

Bu 4 sol partinin yanı sıra çeşitli sol gruplar bir dizi bağımsız adayla da seçimlere katıldı. Bu bağımsız adayların aldıkları oylar ancak onbinde bir-iki ile ifade edilebilecek düzeydeydi. Ancak bu seçimlere katılan "partilerin" parti olmandan bağımsız aday taktiği ile seçimlere katılanlardan daha "büyük", "güçlü" olduklarını göstermiyor. Seçim sistemi bağımsız adayları bir dizi haksızlık yaparken, "partilere" olanaklar sağlıyor. İyi kötü radyo ve televizyon kullanılıyor, birleşikoy pusulasında daha görülür bir yer ediniyorlar. Bütün bunlar da sonuçta sol "partilere" binde 2-3'lük bir "oy gücü" sağlıyor!

4 sol partiden 2'si, TKP ve İşçi Partisi milliyetçi-yurtsever bir çizgiyle seçimlere katıldılar.

Milliyetçilikleri bir işe yaramadı. CHP-DSP'de olduğu gibi ülkedeki milliyetçi havanın gelişmesine ne kadar katkıda bulundularsa MHP'nin büyümesine o denli katkıda bulunmuş oldular.

Diğer iki partiden biri, EMEP seçimlere DTP'nin müttefiki olarak girdi. DTP bağımsız aday çıkarmadığı yerlerde EMEP'i destekledi. Bu parti 26 bin oy aldı. Bir önceki seçimlerde DTP'nin öncülü DEHAP sadece Aydın'da 25 bine yakın oy almıştı. Yani EMEP DTP oylarında yıkımına neden oldu.

Çünkü aslında DTP'nin müttefiki olmasına rağmen EMEP'de milliyetçilik kartına oynadı.

Levent Tüzel BirGün ile yaptığı bir röportajda Ermeni sorunu üzerine "sosyalistlerin, tarihteki yaşamışlıklara halkın duygularını rencide etmeden ve geleceğe düşmanlıklarını taşımadan, halklar arası düşmanlığı arttırmadan yaklaşmaları

gerekir. Yaşananları bir soykırımdır diye ilan edip, buradan mahkûm etmenin bugün için Türkiye halklarına, Türkiye'nin Ermenistan başta olmak üzere komşu ülkeleriyle ilişkilerine de fayda getirmeyeceğini görmek gerekiyor" diyor.

Böyle bir politika savunan bir partinin DTP'den aday gösterilmesinin yanlış ortada. İzmir seçim sonuçları ise daha açık bir göstere. EMEP ülke çapında DTP oylarını yıkıma uğrattırırken Levent Tüzel'de İzmir'de aynı işi gerçekleştirmiştir.

Sol, öncelikle milliyetçidir. Milliyetçilik solun oylarını arttırmamış, azaltmıştır. İkinci olarak ise hareketin hiçbir parçasıyla ilişkisi yoktur. Eskiden kalma ilişkileri ile kimi etkin olduğu alanlar onu bir güç gibi göstermekte ama hareketin yeni adımlarında bu eski sol tam anlamı ile yoktur.

GÖRÜŞ

Şerefimizle ölemediniz mi?

Tahmin edersiniz ki, faşist veya kuvva-yı milliyeci mail gruplarına üye değilim. Ama geçenlerde "Yıl 2029, kızım 18, ben 41 yaşındayım" başlıklı bir ilet geldi. Bazı bölümleri şöyle:

"Baba bizim bayrağımızda sizin zamanınızda ay yıldız varmış, neden şimdi haç işareti var?"

Eskiden her mahallede 1-2 cami varken, şimdi neden her ilde bir cami var, daha önce ezan denen bir şey varmış, şimdi bu çan sesleri ne baba?

Bizim evin önünden tanklarla geçen Amerikan askerleri kim baba?

Baba hani sizlere Kürtlerle Türkler kardeşler demişler, kardeşlerim neden bizi öldürüp ülkemizde ayrı devlet kurdular.

Atatürk size bir hitabe yazmış, "Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur" demiş. Baba kanınız o kadar bozuk mu ki ülkemizi bu hale getirenlerin yakasına yapışmadınız?

Baba Türkiyeli ne demek, biz Türk çocuğu değil miyiz, soyumuz belli değil mi bizim, o kitapta okumuştum "Ne mutlu Türküm diyene" yazıyordu. Türküm demek suçsa ve kötü bir şeyse siz eskiden neden söylediniz?

Bu günleri göreceğime hiç doğmasaydım. Türklüğünüzden utanmadınız, hiç olmazsa insanlığınızdan utanıyordunuz baba. Bu vatan göz göre göre altınızdan kayarken hiç olmazsa ŞEREFİNİZLE ÖLEMEDİNİZ Mİ?"

Fransa'da siyasetin ana fay hattını neoliberal ekonomik siyasetler oluşturuyor. Ta 1995 Aralık ayında hükümetin finans paketini yenen büyük grevden beri, sonra neoliberal AB anayasasının devasa bir kampanya sonucu reddedilmesiyle, ardından işe yeni giren işçilerin tüm haklarını ellerinden alan yasayı öğrencilerin ve genç işçilerin püskürtmesiyle, bütün büyük mücadeleler neoliberal uygulamalara karşı oldu.

İngiltere'de ise, fay hattını Irak savaşı oluşturuyor. Ülke tarihinin en büyük protesto yürüyüşleri Irak savaşına ve işgaline karşı oldu. Savaş başladığında dokunulmaz ölçüde popüler olan Tony Blair bu yıl istifa etmek zorunda kaldı, yerine geçen Brown'un önündeki temel sorun hâlâ Irak.

Türkiye'de ise ana fay hattı ne neoliberalizm, ne de savaş. Bunların ikisi de çok temel ve önemli mücadele alanları, ama deprem bunlardan kaynaklanmıyor. Ana fay hattı, yukarıda alıntılıdığım iletinin tam ortasından geçiyor: Milliyetçilik, ırkçılık, muhtıra, darbe, "Ne mutlu Türküm diyene", "Vatan elden gidiyor", "Vatan bölünüyor".

Bu fay hattının Türklükle, "Türk'üm" demenin suç olmasıyla, vatanın herhangi bir şekilde tehdit altında olmasıyla hiçbir ilişkisi yok elbet.

Korunmaya çalışılan, ne Türklük, ne de vatan. Merkezinde asker olan, baskıcı, anti-demokratik bir devlet yapısı korunmaya çalışılıyor. AB, ABD, haç işareti, Soros, Barzani gibi rengârenk unsurlardan oluşan canavar gibi bir dış düşman ve Kürtler, Ermeniler, azınlıklar, yerli Sorosçular, "asker düşmanları", Sabetaycılar, misyonerler ittifakından oluşan daha da korkunç bir iç düşman var!

Bütün bunlara gülüp geçilebilirdi, ama bu düşmanlara karşı duran güçlerin merkezinde birkaç yüz bin kişilik bir ordu ve çeperinde "derin" unsurlar olduğu için ciddiye almak zorundayız. (Çeperde TKP, İşçi Partisi filan da var, onlara gülebiliyoruz işte). Bu fay hattını aşmadan, ne neoliberal uygulamalar gündeme gelebiliyor, ne de başka bir şey. Ne demokrasi mümkün olabiliyor, ne de emekçi hakları mücadelesi.

Roni Margulies

Sosyalizm mümkün mü?

Stalinist bürokrasinin karşı devrimine en önce Troçki direndi. Bu nedenle Stalinistler için Troçki ve troçkizm en büyük düşman oldu. Uzun yıllar boyu, Troçki ile aynı fikirleri paylaşsın, paylaşmasın rejime muhalefet eden herkes troçkist olmakla suçlandı

Yusuf BULUT

70 yıl önce Rusya'da tarihin ilk muzaffer devrimi gerçekleşti. Kimsenin, hatta devrimin en önemli liderleri olan Lenin'in dahi, beklemediği bir anda Rus işçileri sokaklara döküldü.

Şubat 1917'de sokaklara çıkan işçiler 3-4 gün gibi çok kısa bir süre içinde Rusya'yı yöneten zalim Çarı devirdiler. Askerler ayaklanan işçilerin yanında tutum aldılar. Devrim beklenmedik bir hızla gelişti.

Devrilen Çarın yerine bir geçici hükümet kuruldu. İçinde çeşitli sosyalist partilerden de insanların olduğu bir geçici hükümet kuruldu. Bu geçici hükümet işçilerden eylemlerine son vererek evlerine ve işlerine dönmelerini istedi. Geçici hükümet artık yeniden istikrar sağlanmalı diyordu.

Oysa işçiler böyle düşünmüyorlardı. Onlar zaten "devrim yapmak" için değil, acil taleplerini kazanmak için sokağa çıkmış ve Çarlık yönetimini devirmişlerdi. Acil taleplerini kazanmadan da işlerine geri dönmeye niyetleri yoktu.

İşte bu nedenle 1917 yılının Şubat ile Ekim ayları arasında yaşanan bir dizi gelişmenin sonunda işçi sınıfı iktidarı kazandı.

Rusya'da iktidarı alan sovyetlerdi. Sovyet Rusca grev komitesi anlamına gelmekteydi ama artık işçilerin, köylülerin ve askerlerin işyeri, köy ve askeri birim esasına dayalı örgütlenmesine sovyet denmekteydi.

Sovyet iktidarı basit ve aynı zamanda çok işlevli bir örgütlenmeydi. İşyerinde toplanan işçiler şehir sovyetine gidecek temsilcilerini seçiyorlardı. İstediklerinde toplanıp seçtikleri temsilcileri geri çağırıyorlardı. Sovyeti parlamenter demokrasiden daha demokratik kılan ilk olgu buydu.

Sovyet yöneticileri hiçbir zaman ortalama işçi ücretinden daha fazla ücret almıyordu.

Düzenli bir ordu, polis ve gizli polis örgütlenmesi yoktu.

Gerek Şubat ayaklanmasında, gerekse de Ekim ayaklanmasında hemen hemen hiç kan dökülmedi. İktidar işçilere kansasız bir devrimle geçti. Ne var ki burjuvazi daha sonra örgütlenmeye ve sovyet rejimine karşı direnmeye başladı.

Sonunda iç savaş çıktı. Eski Çarlık subayları bir Şubat Devrimi sonrasında kurulan Geçici Hükümette yer alan sosyalist partilerle birlikte

Ekim Devrimine, işçi iktidarına karşı ayaklandılar..

İç savaş kanlı oldu. Sovyet iktidarını korumak için Şubat ve Ekim Devrimlerinin öncü kadroları, öncü işçiler savaşımaya gittiler. Bu parti üyesi işçilerin çoğu içsavaşta öldü.

İşçilerin yığınsal bir biçimde sovyet iktidarını korumak için savaşa gitmesi işyerine dayalı sovyetlerin de giderek işlevsiz hale gelmesini sağladı. İç savaş bittiğinde bir yandan sovyetler artık işlevsiz olmuştu, diğer yandan da yeniden işlemeye başlayan sanayiye köylerden gelen yeni işçiler girmişlerdi. Bu işçiler Şubat ve Ekim Devrimlerinin deneylerine sahip değillerdi ve onları gerçekleştiren işçilerin bilincine de sahip değillerdi.

Bütün bunlara ek olarak İç Savaşta burjuvalara karşı savaşımaya giden işçiler savaş boyunca subay, parti veya sendika yöneticisi veya devlet görevlisi haline gelmişlerdi.

İç Savaşta önce düzenli bir ordu kurulmuş, ardından zorunlu askerlik uygulanmış ve bunların yanı sıra polis ve gizli polis örgütlenmeleri kurulmuştu.

Bütün bunlar sovyet rejiminin bürokratlaşması anlamına geliyordu.

Nitekim, içsavaşın ardından çok hızlı bir bürokratlaşma başladı. Ekim devriminin ve iktidardaki Bolşevik Partisi'nin (devrimden sonra adı Komünist Partisi olarak değiştirilmişti) önderi Lenin bu durumu eleştirmeye, partiyi bürokratlaşma konusunda uyardıya başlamıştı.

Lenin bir suikast sonucu

yaralandı ve bir süre sonra öldü. Ağır hasta olarak yaşadığı son günlerinde büyük Rus milliyetçiliğine karşı mücadele etmeye başladı. Büyük Rus milliyetçiliğinin başında Stalin ve arkadaşları vardı. Ne var ki Lenin'in mücadelesi yeterli olmadı. Rus egemenliği altında bir Sovyetler Birliği kuruldu. (Bu Birlik 1991'de yıkıldı ve parçalandı.)

Lenin'in ölümünden sonra Rus Devrimi daha da hızlı geriledi. Artık üretim araçlarına kolektif bir biçimde egemen olan bürokrasi için engel eski Bolşevik Parti ve onun üyeleri idi. Nitekim ard arda gerçekleştirilen temizlik hareketleri ile eski Bolşevikler imha edildiler. Önce Bolşevik partisi'nin bütün önder kadroları yok edildi, ardından partinin hemen hemen tümü aynı sonuca ulaştı. Yeni Komünist Partisi'nin Şubat ve Ekim Devrimleri'ni gerçekleştiren devrimci parti ile bir ilişkisi yoktu.

Stalinist bürokrasinin karşı devrimine en önce Troçki direndi. Bu nedenle Stalinistler için Troçki ve troçkizm en büyük düşman oldu. Uzun yıllar boyu, Troçki ile aynı fikirleri paylaşsın, paylaşmasın rejime muhalefet eden herkes troçkist olmakla suçlandı.

Troçki herşeyden önce Ekim Devrimi'nin en önemli fikrini savunuyordu: Tek ülkede sosyalizm olmaz. Gerekli olan bir dünya devrimidir. Troçkizm bu nedenle enternasyonalistken kendi iktidarını sosyalizm olarak

göstermek isteyen stalinizm koyu milliyetçiydi. Stalinist gelenekten gelen partilerin hala "yursever" vs gibi adlarla milliyetçi olmalarının temel nedeni bu.

Troçki işçi iktidarını savunuyordu. İşçi ve emekçilerin kendilerini devlet olarak örgütlemelerini sosyalizm olarak tarif ediyordu. Stalinizm ise burjuva toplumunda olduğu gibi sovyet bürokrasisinin partisinin iktidarını sosyalizm olarak tanımlıyordu ve partinin dışındaki bütün fikirlere karşı amansız bir terör uyguluyordu.

Stalinizm tek ülkede sosyalizmin mümkün olduğu tezi ile birlikte bunu kanıtlamaya girişti Kapitalizm karşısında sosyalizmin rekabet gücünü arttırmata kalkıştı. Bunu yapmak için de doğal olarak işçi ve emekçileri daha kötü koşullarda daha fazla çalıştırmaya başladı. Bunun sonucu olarak onbinlerce işçi mesela işe geç kaldıkları için rejimi sabote etmekten suçlanarak toplama kamplarına gönderildi. Stalinist Rusya sosyalistler ve işçi sınıfı için bir büyük zindan haline geldi.

Stalin troçkizme karşı dünya devriminin mümkün olmadığını savunuyordu. Oysa stalinin bu görüşü savunduğu dönemde dünyanın bir dizi bölgesinde önemli devrimci gelişmeler yaşanmaktaydı.

Örneğin Çin'de işçiler Şanghay'da sovyet ilan etmişti. Komünist Partisi bu ayaklanmanın milliyetçiler tarafından bastırılmasına göz yumdu. Ardından Stalinist Rus Komünist Partisi bu milliyetçi pşarti ile ittifak kurdu.

İspanya'da Barselona'da işçiler gene sovyet kurdular. Stalinist İspanya Komünist Partisi Rusya'dan gelen silahları ile Barselona'ya girerek devrimi bastırdı.

Almanya'da Stalinist Parti milyonlarca işçiyi örgütlemiş olan sosyal demokratlar yerine Nazilerle işbirliği yaptı. Nazi tehlikesine karşı sosyal demokratlarla birleşik bir mücadele cephesi kurmayı reddetti.

Bütün bunlar Rusya'da "tek ülkede sosyalizm" teorisi etrafında stalinist diktatörlük kurulurken yaşandı ve her biri dünya devriminin mümkün olduğunun kanıtıydı ama birer birer stalinistler tarafından katledildiler.

Sosyalizm, yani sömürsüz, basksız bir dünya mümkün. Bu dünya çalışan sınıfların kendi iktidar organlarını kurarak bütün dünyada iktidarı ele geçirmeleri mümkün olacak.

MEDYAMANYAK

Burak COP

Hürriyet gene neyin peşinde?

Burak Cop

Bende bir alışkanlık geliştirdim. Hürriyet gazetesi neyi savunuyorsa, daha bunun ardındaki bit yeniğini aramaya başlamadan tam tersini savunmaya başlıyorum. Bu belki çok rasyonel bir tutum değil ama ne yapayım, ben de insanım. Bu refleks bende Hürriyet'in 1 Mart tezkeresi öncesi ve sonrasında yayınları ve Irak'ın istilası sırasında Pentagon bültenine dönüşmesiyle başladı. O tarihten beri bakıyorum, gazetenin sahibi aynı, genel yayın yönetmeni aynı. Tutumum değişmiyor.

Türk basınının amiral gemisi şu aralar Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanlığını engellemeye soyundu. Normal şartlarda Cumhurbaşkanı'nın Abdullah Gül ya da bir başkası olması beni fazla ilgilendirmezdi, meğer ki Baskın Oran olsun mesela (fan-tezi yaptım). Ama Hürriyet'in alâkalı-alâkasız pek çok yazarı bir anda Gül'ün neden Cumhurbaşkanı olmaması gerektiğine dair yazılar döktürmeye başladığından beri Gülist oldum. Bu furyaya katılanlar arasında Ahmet Hakan gibi, örneğin İslamcı kökenli olması itibarıyla "alâkalı" yazarlar olduğu kadar, Ferai Tınç gibi "alâkasız" bir dış politika yazarı da bulunuyor. Tınç'ın dayanağı da bir harika. 2004'te Bürgenstock'taki Kıbrıs görüşmeleri sırasında Türk gazeteciler eğlence olsun diye aralarında bir mini seçim düzenlemiş (yerel seçimler kapıdaydı). Gül onlara "sizin sandıktan bize oy çıkmaz" demiş, Ferai Hanım da bu oyunu ciddiye alan tek kişinin Gül olmasına çok şaşırılmış, iktidar hırsı insanı nasıl da değiştirmişmiş...

Bilmem çok mu komplote teorisi gibi olacak ama sanırım Hürriyet "iyi sıhhatte olsunlar" a göz kırpmıyor. Siz bakmayın CHP'yi yöneten politbüro'nun "İkinci Cumhuriyetçiler medyada çok etkililer ve seçimlerde AKP'yi desteklediler" diye rapor yazmasına. Basının amiral gemisinin aleni CHP amigosu veya örtülü CHP destekçisi çok sayıda yazarı seçimlerden önce renklerini bir güzel belli ettiler. "Nabız tutmak" için Türkiye'nin 81 iline dağılan Hürriyet yazar ve muhabirlerine kalsaydı AKP mecliste zar zor çoğunluğu sağlayacaktı. Bir de seçim sonuçlarını tahmin eden Tarhan Erdem'e çatıp durdular. 22 Temmuz'dan sonra da halka kızdılar.

İsmet Berkan'ın yazdığı gibi, Türkiye'de hâlâ seçim yapılmamış ve AKP yüzde 47 oy almamış gibi davrananlar var ve bu partiye "Abdullah Gül'ü cumhurbaşkanı yapıp gerginliklere neden olmayın" diye tavsiyelerde bulunuyorlar. Uzlaşma diye diye yapılan bu dayatmada, genel yayın yönetmeni ifadenin en olumsuz anlamıyla "başarılı bir politikacı" olan Hürriyet de rolünü iyi oynuyor.

Küresel Eylem Grubu susuluğa karşı sokakta:

Melih Gökçek Ankara'yı terket!

Küresel Eylem Grubu, küresel ısınma tehdidi karşısında Ankara'yı susuz bırakan Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'e karşı kampanyayı sürdürüyor. 'Bu Adamı Durduralım' başlıklı kampanyayı anlatan KEG broşürleri sokakta, metro çıkışlarında dağıtılıyor.

KEG Su Forumu

8 Ağustos'ta KEG'in düzenlediği Su Forumu'nda Gökçek'e karşı kampanya ele alındı. Forumda KEG, Tüketici Dernekleri Federasyonu, Ankara Kadın Platformu ve sendikalardan temsilciler katıldı. Gökçek'e

karşı birlikte davranma ve tüm Gökçek mağdurlarını birleştirme kararı çıktı. Bu doğrultuda:
- Sokak gösterileri düzenlenmeli. Her hafta bir semtte olalım,
- TÜDEF'in Gökçek'e karşı açtığı "kusursuz sorumluluk" davası desteklenmesi kararlaştırıldı.

Susuz Kent Bandosu belediyeye yürüdü

10 Ağustos'ta Konur Sokak'da buluşan KEG aktivistleri ve Kadın Platformu'ndan kadınların oluşturduğu Susuz Kent Bandosu, şarkılı, ritimli sloganlarıyla

("Melih Gökçek, Ankara'yı terk et", "Gitsin Gökçek gelsin su", "Sen iste Gökçek, akan sular durur", "Tatile çık Gökçek") ve enstrüman olarak kullandıkları boş bidonlarıyla Yüksel'de başladığı yürüyüş boyunca bir sürü insanın katılımıyla büyüyen, çok sayıda bildiri dağıtarak, Ankara Belediyesi önüne ulaştı. Burada, KEG aktivistleri, bizi susuz bırakanlarla, savaş isteyenlerin aynı olduğunu vurguladı.

Basın açıklamasında TÜDEF Başkanı Ali Çetin, Büyükşehir Belediye Yasası'na göre şehrin su ihtiyacının karşılanması

görevinin Büyükşehir Belediyesi'ne ait olduğu hatırlatılarak bu görevi yerine getirmeyen Belediye Başkanı Gökçek'in halkı kandırmaya çalıştığını söyledi.

Çetin, Ankara'ya su getirecek Gerede 1. aşaması için 238 milyon dolar gerekirken 350 milyon doların alt ve üst geçitlerle şehir içi otoyollara harcadığı belirtti.

Kızılırmak suyunun kimyasal özelliklerinin içme suyu olarak kullanılmaya uygun olmadığı ve bu durumu Gökçek'in kabul ettiğini belirten Çetin şöyle konuştu: "İçmeye uygun olmayan bir suyu bizim paramızla

niye getiriyorsun Sayın Gökçek? Bizim paramızla bizi niye zehirlemeye çalışıyorsun?"

Su hakkı için mücadeleyi yükselt!

13 yıldır Ankara'yı yöneten Gökçek'e karşı tepki büyüyor. KEG'in 8 Aralık'ta Ankara'da gerçekleştireceği küresel ısınmaya karşı kitlesel miting, hem milyonları mağdur eden yeni-liberal politikalara hem de Kyoto Protokolü'nü imzalamayanlara karşı büyük bir protestoya sahne olacak.

İletişim:

(0543) 417 36 07

www.kureseylem.org

Nasıl bir gelecek?

Sıcak havalara çok yakında tüm sorunlarımız unutturulacak. Kitlesel göç ve ölümlerin yaşandığı, çıkar gruplarının devletler üzerinden birbirlerine savaş açtıkları, zayıftınsa her zaman olduğu gibi insanlar olacağı bir dünyayla ilgili bilim insanları nüfusun ne kadarının hayatta kalacağını hesaplamaya çalışıyorlar. Dünyanın iklim üzerine en saygın kuruluşlarından İngiliz Meteoroloji Ofisi Hadley Merkezi geçtiğimiz günlerde ilk kez, dünyanın küresel ısınma (hava) tahminlerini kamuoyuyla paylaştı. Tahminler 2010'a kadar hava sıcaklıklarının bu minvalde olacağını ancak bu yıldan itibaren sıcaklığın arttırulamaz bir şekilde artacağını ortaya koyuyor.

Sanayi devriminin başladığı 1900'den beri sadece 0.8 derecelik bir artış olduğunu düşünürsek olursak, 2010-2014 yılları arasında dünyanın 0.3 derece daha sıcak olacağını ortaya koyan bu sonuçlar, iklim değişikliğinin en kötü senaryolardan bile daha hızlı olacağını gösteriyor. Sadece 1906 - 1910 arasında kutup buzullarında biriken endüstriyel kirliliğin, sıcaklık üzerine etkisi sekiz kat artmış.

İklimi değiştirerek felaketimizi hazırlayan endüstri ve onun kârları üzerine kurulu sistemse bu sonuçlardan başka anlamlar çıkarıyor. Kuzey kutbunun erimeye başlaması sonucu ortaya çıkacak olan (tahminlere göre tüm kaynakların %25'i kadar) petrol ve gazın peşindeki ülkeler için bu yepyeni fırsatlar anlamına geliyor. Danimarka, Norveç, Kanada, Rusya ve ABD bu 'yeni kaynaklardan' hak alabilmek üzere şimdiden gergin sembolizmle süslü bir yarışa başladılar bile. Rusya'nın geçtiğimiz hafta Kuzey Denizi'nin dibine diktiği bayrak, Kanada'nın cevaben başbakanı Stephen Harper'ı üç günlük bir trekking gezisi için kutba yollaması esprili haberlerle ortaya konya da, tüm tarafların kutup şartlarına uygun yeni savaş gemileri için imalata başlaması, bölgede kurulacak askerî üslerle ilgili haberler, iklim felaketinin yanında paylaşım savaşlarının geliyor olduğunu gösteriyor.

Yarattığımız dünyanın sonu gelirken, yeni dünya için paylaşım kavgaları başladı bile. Bilimciler uyarıyorlar: 2009 yılına kadar radikal önlemler almayı başaramazsak, sıcaklıklar geometrik olarak artacak. Su diye inlemeye başladığımız bu günlerin her şeyin başlangıcı olduğunun bilincine hareket etmezsek önümüzde, açlık, göç, kuraklık ve savaşlar dışında öngörülebilir bir gelecek yok...

Avi Haligua

Küresel BAK Barışarock'ta:

İncirlik'in kapatılması için kampanya sürüyor

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, Barışarock 2007'de İncirlik Amerikan Üssü'nün kapatılması talebini yükseltecek.

Karşı festivalin ikinci günü (25 Ağustos) Barışpedal aktivistleri alana bisikletleriyle gelecek. Burada Küresel BAK aktivistleriyle buluşup, barış yürüyüşü gerçekleştirecekler. Aynı gün saat 18.00'de Küresel BAK imzacılarının katılımıyla "Küresel Barış Küresel Adalet!" başlıklı forum gerçekleştirilecek. 3 gün boyunca Küresel BAK standında festival katılımcılarına kampanyaya katılma çağrısı yapılacak.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İstanbul'da insan zinciri kuruluyor. Saat 18.00'de Galatasaray Meydanı'nda buluşma çağrısı yapan Küresel BAK, buradan Tünel'e uzanacak zinciriyle İncirlik'in kapatılmasını talep edecek.

Eylül ayında Stockholm'de gerçekleşecek Avrupa Sosyal Forumu toplantısına Küresel Bak

da katılıyor. ASF bu toplantıda Irak işgalinin 5. yıldönümünde gerçekleştirilecek eylemleri planlayacak.

1 Aralık'ta İngiltere'de Stop The War (Savaşı

Durdurun) Koalisyonu'nun çağrısıyla toplanacak savaş karşıtı konferansa Küresel BAK temsilcileri de katılacak.

www.kuresel-barisveadalet.org

KEG aktivistleri Fethiye Ölüdeniz'de 8-12 Ağustos tarihleri arasında düzenlenen hava oyunlarında KEG standı açtı ve ve paraşütle inişte KEG bayrağı açıldı.

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe: 301'i kaldırm!

DurDe, Hrant'ın aramızdan alınması sürecini başlatan, onlarca kişiyi muhalif görüşlerinden dolayı 'Türklüğe hakaret etmek'ten dolayı yargılayan ırkçı yasa maddesi 301'in kaldırılması için kampanya başlatıyor.

Barışarock 2007'nin üç ana gündeminden biri ırkçılık. DurDe bir stand ve "301 kaldırm" forumuyla karşı festivalde yer alıyor. Festivalin 3. günü ırkçılık karşıtı yürüyüş gerçekleşecek.

Barışarock'ta başlatılacak 301 kaldırm imza kampanyası 1 Ekim'de gerçekleşecek Hrant Dink duruşmasına kadar sürdürülecek. DurDe yeni meclise çağrı yaparak 301 utancını silmesini talep edecek.

www.durde.org, **İletişim: 0535 885 76 15**

Barışarock aktivistlerine sorduk...

Hiçbir çıkar gözetmeden yanındayım Barışarock'ın. Çünkü savaş istemiyorum, ırkçılığın, milliyetçiliğın nelere yol açtığını; insanların dini, dili, ırkı, görünüşü, tercihleri yüzünden birbirlerini öldürebildiklerini görüyorum. Dünyanın var olan dertleri yetmezken bazı devlerinin kapitalist çıkarları yüzünden bir de küresel ısınma çıktı. Çürüyen bir şeyler var, farkındayım ve tüm bu olanlara "dur" diyorum, başka bir dünya mümkün, biliyorum.

Helin ÇİMEN

Karşı festival Barışarock 5 yıldır Türkiye'deki en büyük 'eylemce'. Üç günde 62 grubun sahne alacağı bir müzik festivali olmasının yanısıra bu yıl ırkçılığa ve küresel ısınmaya bizzat vurgu yapacak. Geçen sene on binlerce insanın 'savaşa hayır' sloganıyla Irak işgalini bir kez daha lanetlediği sırada, Barışarock'ın sadece bir müzik festivali olmadığı kanıtlandı. Mütemediyen 'apolitik' olarak damgalanan gençler dört yıldır her ağustos sonu savaşa, milliyetçiliğe, kapitalizme, cinsiyetçiliğe vb. karşı Barışarock'ta buluşuyor. Yeni bir solun ayak seslerinden sıkça bahsedilen şu zamanda, antikapitalist hareket yine Mehmet Akif Ersoy Piknik Alanı'nda buluşmaya hazırlanıyor.

Meltem ORAL

Barışarock festivaline ilk olarak 2004 yılında katıldım. Sadece eğlence gözüyle baktığım bir festivaldi. Ama biraz araştırınca gördüm ki, benim karşı olduğum düşünceleri savunuyordu Barışarock. Bu sene ilk defa Barışarock aktivisti olarak festivaldeki yerimi alıcım ve savaşa, ırkçılığa, nükleere, milliyetçiliğe, işgale, Bushgillere karşı sesimi çıkartıcam: EVİMİZ DÜNYA

Cem AK

Bir insan ve bir aktivist olarak gördüm ki, bu zamana kadar yaşam boyunca ezilen sınıflar, dışlanan toplumlar, katledilen insanlar oldu. Dünyamız yaşadığımız ev gibi bakılacağına, zamanı gelince terkedilip gidilecek bir çöplük gibi görülmeye başlandı. Artık büyük bir değişim şart ve sistemin imha edilmesi gerekiyor. Bu yüzden Barışarock var ve bizler varız. Barış istiyorsanız yanınızda Ol!

Orhan Esen

Foto: Şengül Çiftçi

Barışarock Başka bir dünya talep ediyoruz

Tuna Öztürk

Karşı festival 24 Ağustos'ta kapılarını açacak ve üç gün sürecek. Bu sene ki vurgu savaş karşıtlığının yanısıra küresel ısınma ve ırkçılık karşıtlığı. Küresel ısınma insanlığın günümüzdeki en ciddi sorunu. Hrant'ın öldürülmesiyle de ırkçılığın en somut halini bir kez daha gördük. Savaş ise devamlılığını koruyor maalesef.

Aktivistler, sanatçılar, müzisyenler, sosyal kampanyalar Barışarock'ın 5. yılında da bir araya gelerek bu üç vurgunun yanısıra milliyetçiliğe, ayrımcılığa, homofobiye, nükleere, özelleştirmelere, çok uluslu şirketlere karşı ortak bir ses oluşturacak.

1, 2, 3, 4, 5: Es yok devam!

Eylemimiz ilk senesinde 3500 kişiyken, geçen sene 100 bini aştı. Kapitalist sistemin markası Coca-Cola'ya karşıyken, artık sistemin kendisine karşı. 5 yıl boyunca antikapitalist hareketin büyüyen halkası olurken, dünyanın her yerinden muhalif seslerin gelip, ortak bir çığlık haline geldiği bir eylem alanı oldu. Barışarock aktivistleri yıl

boyunca hareketin içinde yer aldılar. Savaş, küresel ısınma, özelleştirme karşıtı eylemlerde, Hrant'ın cenazesinde yürüdüler. Barışarock ile aynı değerleri savunan, aynı şeylere karşı olan bağımsız milletvekili adayları Baskın Oran ve Mehmet Ufuk Uras kampanyalarında aktif rol oynadılar.

KEG, BAK ve DurDe'nin önemi

Dünya ve Türkiye'deki en büyük hareket savaş karşıtlığı. Bu hareket Türkiye'de KüreselBAK etrafında şekillenmiş durumda. Küresel ısınma denince akla gelen ilk kampanya Küresel Eylem Grubu. 28 Nisan'da ülkedeki en büyük küresel ısınma karşıtı eylemi gerçekleştiren KEG, alanda bu sorunu da anlatırken insanları 8 Aralık'ta Ankara'da yapıla-

cağırarak. DurDe ise Hrant'ın öldürülmesinden sonra oluşan, kısa zaman içinde önemli kampanyalar inşa etmiş, ırkçılık ve milliyetçilik karşıtlarının bir araya geldiği bir girişim.

Savaş, küresel ısınma ve ırkçılığı anlatabilme konusunda bu üç kampanyanın festivaldeki önemi büyük ve bu sorunları stantlarıyla, söyleşileriyle, eylemleriyle üç gün boyunca alanda anlatacaklar. Birlikte hükümete "Kyoto'yu imzala" diyeceğiz, "İncirlik Üssü'nü kapat" diyeceğiz.. İrkçılığa ve milliyetçiliğe "DUR" diyeceğiz.

Derdimizi anlatabilmeliyiz

Önceki senelerde festival sonrası yaptığımız değerlendirmelerde toplandırlarında ve katılımcılarla yaptığımız

tartışmalarda en şikayetçi olunan konulardan birisi alana gelen insanların ortamdan hiçbir şey almadan evlerine döndükleriydi. Ben bu görüşe katılmıyorum. Çünkü alanda soluduğunuz hava dışarıdaki ortamdakinden çok farklı. Festivale katılacak insanların yaş ortalamasının bu sene 20'nin de altında olacağını düşünürsek, amaç en "keskin" mesajı vermek değil; politik bir eylem ilk kez katılacak gençleri de katarak savaş, küresel ısınmayı, ırkçılığı, milliyetçiliği, cinsiyetçiliği, homofobiyi... teşhir etmek; onlara antikapitalist hareketi en uygun dille anlatmak olmalı.

Sen de ses çıkar!

Barışarockçılar her ilde kendi yerel toplantılarını yapıyorlar, insanlara antikapitalist hareketi, Barışarock anlatıyorlar. Bizi büyüten, yüzümüzü döndüğümüz hareketin talepleri bizim için en büyük, en belirleyici etken. Ortamda çürüyen bir şeyler var.

Bunlara karşı ses çıkartmak için 24-25-26 Ağustos'ta Barışarock'ta buluşalım.

Çöp Sepeti

Ersin TEK

"Melih Gökçek karşıları suyu kasıtlı olarak harcıyorlar"

"Her gün banyo yapmayın, sadece saçınızı yıkayın"

"Bütün Müslümanlardan rica ediyorum, Ankara için dua edin"

"Ankaralılar ailelerinin yanına gitsinler, tatile çıksınlar"

Bu veciz sözler, Ankara'yı susuz bırakan belediye başkanına, Melih Gökçek'e ait. Gökçek, yalnızca daha önce su sorununu çözecek projeleri "su önceliğimiz değil" diyerek reddettiği için değil, aynı zamanda küresel ısınmanın yerel baş aktörlerinden biri olduğu için de sorumlu.

Yukarıdaki veciz sözler ise yalnızca Gökçek'e mal edilemez. Bu bir anlayış. Bir tür "halının altına süpür pislikleri gözükmessin" türü göz boyamaya yönelik sözler. Basında çalışan bir arkadaşım anlatmıştı. Ankara'da yoğun hava kirliliğinin olduğu yıllar; öyle ki sokakta nefes almak neredeyse imkansız. Bir belediye meclisi üyesi bomba gibi bir proje üretiyor: "Ankara'nın iki ucuna dev vantilatörler inşa edelim, hava sirkülasyonu olsun!"

Olsun olmaya da, halının altına süpürdüğü pislikler çıkmaz mı gün ışığına bir gün? O pislikler bir yerlerde durdukça, sorun büyümüyor mi?

Gökçek'in de aynı hesap. İşte bu yeni liberal hesaplarla Ankara'nın su sorununun baş müsebbibi olduğu halde; halka gündelik çözümler sunuyor. Fakat bu kez bu saçmalıkları yutmadı halk, ses çıkarmaya başladı. Gökçek yine vecize saçtı: "örgütler halkı isyana teşvik ediyor".

Bir noktada haklı Gökçek. Halk isyana teşvik ediliyor. Su kesintilerine giden süreçle Gökçek halkı isyana davet ediyor. Ve merak etmesin Gökçek, halk bu davete icabet edecek.

sosyalist işçi
BARIŞAROCK'da